

กฎหมายภาษีอากรที่ออกใหม่ ปี 2559 - 2560

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 41) พ.ศ. 2559

- มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 35 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2521 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
 - “มาตรา 35 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 17 มาตรา 50 ทวิ มาตรา 51 หรือมาตรา 69 เว้นแต่จะแสดงว่าได้มีเหตุสุดวิสัย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 42) พ.ศ. 2559

- มาตรา 3 ให้ยกเลิกความใน (ก) ของ (2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลของบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
“(ก) ภาษีจากกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ร้อยละ 20”
- มาตรา 4 บทบัญญัติมาตรา 3 ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 เป็นต้นไป

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ 40/2560

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร

ที่ ๔๐/๒๕๖๐

เรื่อง เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร และค่าปรับอาญา
ตามมาตรา ๖๕ ตี (๖) แห่งประมวลรัษฎากร

ด้วยกรมสรรพากรได้ขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรวินิจฉัยว่า

๑. กรณีคณะกรรมการฯ ได้มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรที่ ๑๐/๒๕๒๘ เรื่อง เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่ม และค่าปรับทางอาญา ตามมาตรา ๖๕ ตี (๖) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๘ วินิจฉัยว่า เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับอาญา ตามมาตรา ๖๕ ตี (๖) แห่งประมวลรัษฎากร หมายถึงเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร และค่าปรับอาญาตามประมวลรัษฎากรเท่านั้น

๒. ได้มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๑๐๙/๒๕๕๙ วินิจฉัยว่า ค่าปรับอาญาและเงินเพิ่มภาษีอากร ตามมาตรา ๖๕ ตี (๖) แห่งประมวลรัษฎากร มิใช่ค่าปรับและเงินเพิ่มตามประมวลรัษฎากรเท่านั้น แต่รวมถึงค่าปรับที่เป็นโทษทางอาญาและเงินเพิ่มภาษีอากรตามกฎหมายอื่นด้วย

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ 40/2560

๓. แม้คำพิพากษาศาลฎีกาตาม ๒. จะมีผลบังคับเฉพาะคู่ความในคดีเท่านั้น แต่คำวินิจฉัยของศาลฎีกาดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบถึงการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น ๆ ด้วย จึงควรพิจารณาว่า สมควรที่จะทบทวนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรที่ ๑๐/๒๕๒๘ เรื่อง เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่ม และค่าปรับทางอาญา ตามมาตรา ๖๕ ตี (๖) แห่งประมวลรัษฎากร หรือไม่

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาและได้มีคำวินิจฉัยในการประชุมครั้งที่ ๔๕/๒๕๖๐ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ว่า เนื่องจากเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร และค่าปรับทางอาญา เป็นการลงโทษผู้กระทำความผิด จึงไม่ควรให้นำมาลงเป็นรายจ่ายทางภาษีอีก เพราะจะเป็นการสนับสนุนบุคคลผู้กระทำความผิด ดังนั้น คำว่า เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร และค่าปรับทางอาญา ตามมาตรา ๖๕ ตี (๖) แห่งประมวลรัษฎากร ให้ความหมายรวมถึง เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร และค่าปรับทางอาญา ตามกฎหมายภาษีอากรทุกประเภท และให้ยกเลิกคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรที่ ๑๐/๒๕๒๘ เรื่อง เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่ม และค่าปรับทางอาญา ตามมาตรา ๖๕ ตี (๖) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๘

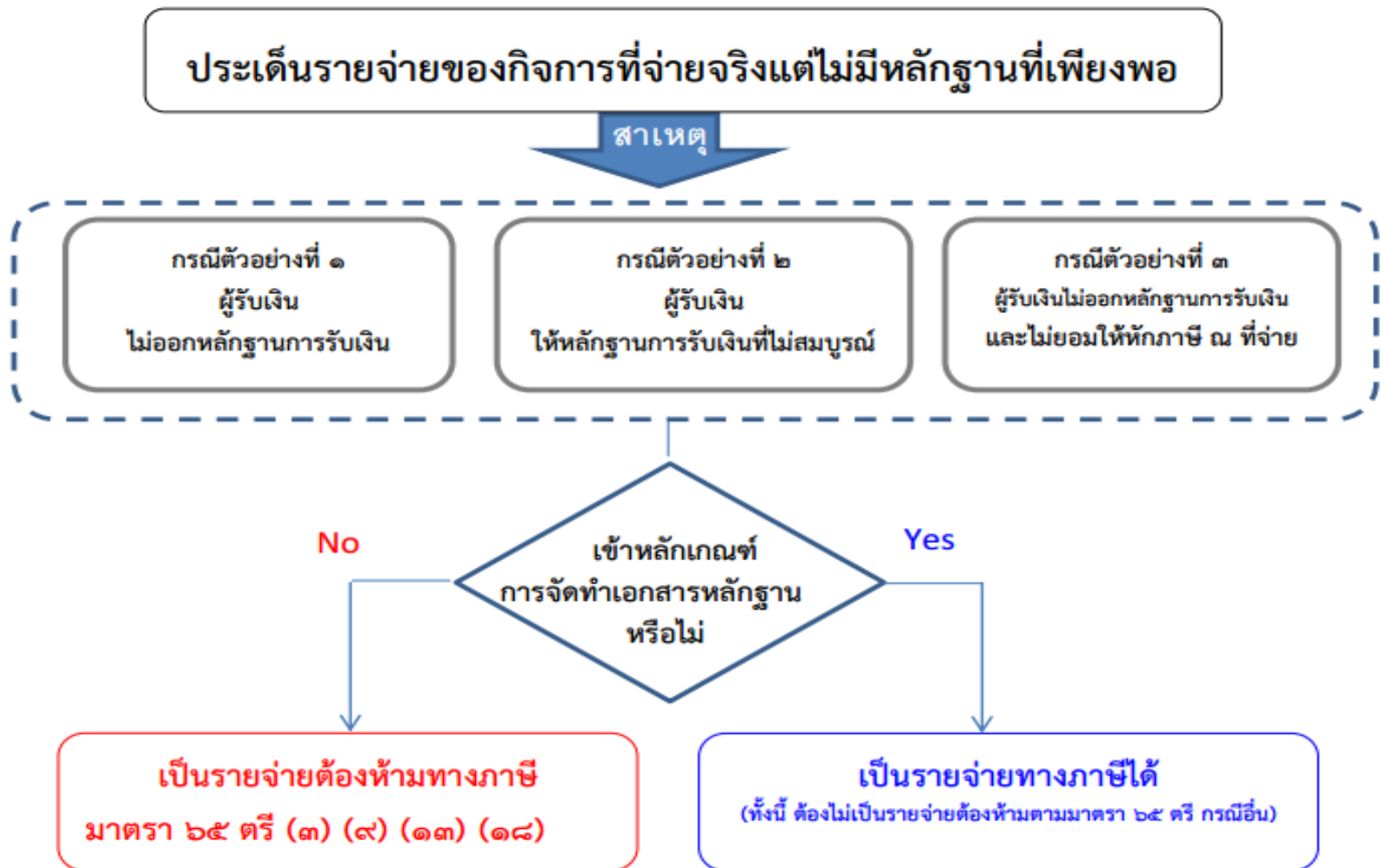
ทั้งนี้ คำวินิจฉัยนี้ให้ใช้บังคับถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 271)
เรื่อง กำหนดนิติบุคคลตามมาตรา 39 แห่ง
ประมวลรัษฎากร

- ข้อ 1 ให้นิติบุคคลดังต่อไปนี้เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร
(1) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (9 สิงหาคม พ.ศ. 2559) เป็นต้นไป

การจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชี ที่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

การจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชี ที่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

- เอกสารหลักฐานที่ควรมี (ทุกกรณี)

กรณีรายจ่ายของกิจการที่จ่ายจริงแต่ผู้รับเงินไม่มีหลักฐานการรับเงินที่เพียงพอต่อการบันทึกบัญชี กิจการสามารถจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชีได้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) เอกสารแสดงการรับเงินของผู้รับเงิน อาทิ

- ใบรับ ตามมาตรา 105 ทวิ หรือ
- ใบสำคัญรับเงิน หรือ
- ใบรับรองแทนใบสำคัญรับเงิน

(2) ใบกำกับภาษีหรือใบเสร็จรับเงินปรากฏเป็นชื่อผู้อื่นเช่น ค่าไฟฟ้าหรือค่าน้ำประปา เป็นต้น แต่กิจการมีหลักฐานที่พิสูจน์ได้ว่า กิจการเป็นผู้จ่ายเงินตาม (1) และหลักฐานอื่นๆ ประกอบ เช่น สัญญาเช่า เป็นต้น

(3) จัดทำใบสำคัญจ่าย (Payment Voucher) ใช้สำหรับกรณีไม่มีหลักฐานตาม (1)

การจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชี ที่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

- เอกสารหลักฐานที่ควรมี (ทุกกรณี) (ต่อ)
 - (3) จัดทำใบสำคัญจ่าย (Payment Voucher) - ต่อ
 - 1) ใบสำคัญจ่าย ต้องระบุ
 - ชื่อ ที่อยู่ เลขบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ของผู้รับเงิน
 - วันที่จ่ายเงิน
 - ระบุประเภทรายการที่จ่ายและจำนวนเงินที่จ่าย
 - ลงลายมือชื่อผู้รับเงินไว้เป็นหลักฐาน
 - มีการลงนามอนุมัติจ่ายโดยผู้มีอำนาจเท่านั้น
 - 2) พร้อมแนบหลักฐานการจ่ายเงิน อาทิ
 - (ก) สำเนาเช็คระบุชื่อผู้รับเงิน ซึ่งขีดฆ่าผู้ถือและขีดคร่อม A/C Payee only ที่มีหลักฐานว่าได้ตัดบัญชี Bank statement ของผู้จ่ายเงินแล้ว หรือ
 - (ข) สำเนาใบโอนเงินผ่านธนาคารหรือช่องทางอิเล็กทรอนิกส์อื่น
 - 3) แนบบัตรประจำตัวประชาชนผู้รับเงิน (เฉพาะกรณีชำระเป็นเงินสด)

การจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชี ที่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

- เอกสารหลักฐานที่ควรมี (ทุกกรณี) (ต่อ)
 - (4) เอกสารการพิจารณาอื่นที่เกี่ยวข้อง (แล้วแต่กรณี)
 - 1) รายงานการประชุมที่มีมติอนุมัติให้ถือเป็นรายจ่ายได้
 - 2) จดหมายผู้บริหาร
 - 3) คำรับรองอนุมัติรายจ่าย
 - 4) รายการเบิกจ่ายที่ผ่านการอนุมัติและมีลายมือชื่อผู้อนุมัติจ่าย
 - 5) สัญญาที่เกี่ยวข้อง
 - (5) หลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่าย
- ทั้งนี้ ผู้รับเงินจากกิจการตามเอกสารหลักฐานที่ปรากฏต้องมีพฤติกรรมประกอบอาชีพนั้นอย่างแท้จริง

การจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชี ที่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

- กรณีผู้รับเงินไม่ออกหลักฐานการรับเงิน เช่น
 - กิจการภัตตาคารร้านอาหาร อาทิ การซื้อวัตถุดิบปรุงอาหารเอกสาร
 - กิจการผู้ค้าสินค้าเกษตร อาทิ การซื้อสินค้าจากเกษตรกร
 - หลักฐานที่ควรมี ได้แก่
 - จัดทำรายการซื้อในแต่ละคราว โดยมีข้อความระบุดังนี้
 - (1) รายละเอียดซื้อสินค้าแต่ละรายการ
 - (2) มูลค่าและปริมาณสินค้าแต่ละรายการ
 - (3) ราคารวมสุทธิ
 - สัญญาซื้อขาย (ถ้ามี)

การจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชี ที่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

- กรณีผู้รับเงินไม่ออกหลักฐานการรับเงิน (ต่อ)
 - การกู้เงินจากธนาคารในนามกรรมการ เนื่องจากติดเงื่อนไขที่ธนาคารไม่สามารถให้สินเชื่อต่อกิจการได้โดยตรง และกรรมการมีภาระดอกเบี่ยจ่าย เอกสารหลักฐานที่ควรมี ได้แก่
 - (1) มติที่ประชุมแจ้งความจำเป็นให้กรรมการไปกู้ธนาคารแทนกิจการ
 - (2) สัญญากู้เงิน
 - (ก) คู่สัญญาระหว่างธนาคารกับกรรมการ
 - (ข) คู่สัญญาระหว่างกรรมการกับกิจการ
 - (3) หลักฐานการรับเงินกู้ยืมและการบันทึกบัญชีเจ้าหนี้
 - (4) หลักฐานที่กิจการจ่ายดอกเบี้ยให้แก่ธนาคาร

การจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชี ที่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

- กรณีผู้รับเงินไม่ออกหลักฐานการรับเงิน (ต่อ)
 - ค่าใช้จ่ายที่ผู้รับเงินไม่สามารถออกหลักฐานการรับเงินได้ เช่น ค่าใช้จ่ายเดินทาง ค่า Taxi ค่าจ้างคนส่งเอกสาร เป็นต้น เอกสารหลักฐานที่ควรมีได้แก่
 - (1) มติที่ประชุม หรือเอกสารหลักฐานการอนุมัติจากผู้มีอำนาจ ให้ถือเป็นรายจ่าย
 - (2) จัดทำใบรับรองแทนใบสำคัญรับเงิน

การจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชี ที่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

- กรณีผู้รับเงินให้หลักฐานการรับเงินที่ไม่สมบูรณ์
 - การจ่ายค่าซื้อสินค้าหรือบริการเบ็ดเตล็ดที่ผู้รับเงินให้หลักฐานเพียงใบส่งของหรือใบเสร็จรับเงินที่มีรายการไม่สมบูรณ์ (อาทิ ไม่ระบุชื่อกิจการที่รับเงิน) เอกสารหลักฐานที่ควรมี ได้แก่
 - จัดทำใบรับรองแทนใบสำคัญรับเงิน

การจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชี ที่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

- กรณีผู้รับเงินไม่ออกหลักฐานการรับเงิน และไม่ยอมให้หักภาษี ณ ที่จ่าย
 1. ค่าเช่าอาคาร/เงินกินเปล่า เอกสารหลักฐานที่ควรมี ได้แก่
 - จัดทำใบรับรองแทนใบสำคัญรับเงิน
 2. ค่าไฟฟ้า/ค่าน้ำประปาที่ไม่ใช่ชื่อกิจการ เอกสารหลักฐานที่ควรมี ได้แก่
 - 1) สัญญาเช่าอาคาร ซึ่งระบุให้ผู้เช่าเป็นผู้ชำระค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา
 - 2) ควรติดต่อกับการไฟฟ้าฯ หรือการประปาฯ เพื่อขอเพิ่มชื่อของ บริษัทฯ ลงในใบกำกับภาษี โดยเพิ่มเติมข้อความว่า "จ่ายชำระค่าบริการโดย บริษัท..." ลงไปด้วย บริษัทฯ มีสิทธินำภาษีซื้อตามใบกำกับภาษี ดังกล่าว ไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 ได้ (หนังสือที่ กค 0702/พ./1319 ลงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2552)

การจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชี ที่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

- กรณีผู้รับเงินไม่ออกหลักฐานการรับเงิน และไม่ยอมให้หักภาษี ณ ที่จ่าย (ต่อ)
 3. ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่มีได้จากผู้กู้จากสถาบันการเงิน เอกสารหลักฐานที่ควรมี ได้แก่
 - 1) สัญญากู้ยืมเงิน
 - 2) หลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่าย
 4. เงินเดือนของเจ้าของกิจการ (รวมถึง ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของเจ้าของกิจการที่เบิกจ่ายจากกิจการ เช่น ค่าการศึกษาบุตร เป็นต้น ซึ่งกำหนดรวมอยู่ในเงินเดือนของเจ้าของกิจการ) เอกสารหลักฐานที่ควรมี ได้แก่
 - 1) สัญญาจ้างแรงงาน
 - 2) หลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่าย

การจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชี ที่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

- กรณีผู้รับเงินไม่ออกหลักฐานการรับเงิน และไม่ยอมให้หักภาษี ณ ที่จ่าย (ต่อ)
 5. เจ้าของกิจการให้ใช้สถานที่ที่อยู่อาศัยเป็นสถานประกอบการของกิจการ หรือให้ใช้ทรัพย์สินโดยไม่คิดค่าตอบแทน เอกสารหลักฐานที่ควรมี ได้แก่
 - หนังสือยินยอมให้ใช้สถานประกอบการ/ทรัพย์สิน (ทั้งนี้ ผู้ยินยอมให้ใช้สถานที่/ทรัพย์สิน มิภาระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากการให้ใช้สถานที่/ทรัพย์สินโดยไม่คิดค่าตอบแทน)
 6. กรณีเช่าสถานประกอบการโดยผู้รับเงินไม่ยอมให้หักภาษี ณ ที่จ่าย เอกสารหลักฐานที่ควรมี ได้แก่
 - สัญญาเช่าอาคาร (หากสัญญาเกิน 3 ปี ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมที่ดิน)

การจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชี ที่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

- กรณีผู้รับเงินไม่ออกหลักฐานการรับเงิน และไม่ยอมให้หักภาษี ณ ที่จ่าย (ต่อ)

7. รายจ่ายที่เกี่ยวข้องกรณีเช่าสถานประกอบการซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของ
กรรมการด้วย หรือกรณีใช้ทรัพย์สินร่วมกันกับกิจการหรือบุคคลอื่น
เอกสารหลักฐานที่ควรมี ได้แก่

- สัญญาเช่า

หมายเหตุ

- ให้เฉลี่ยเป็นค่าใช้จ่ายของกิจการได้ตามเกณฑ์ที่เหมาะสม
- ถ้าใบกำกับภาษีซื้อไม่ได้เป็นชื่อของผู้เช่า ภาษีซื้อขอคืนไม่ได้

ใบรับเงิน

เล่มที่.....เลขที่.....

วันที่.....

ชื่อกิจการ..... (ผู้ขายสินค้า/ให้บริการ)

เลขประจำตัวผู้เสียภาษี.....

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

ได้รับเงินจาก (ผู้ซื้อ/ผู้รับบริการ) ดังรายการต่อไปนี้

ลำดับ	รายการ (ชนิด/ชื่อ)	จำนวน	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน
รวม				

ลงชื่อ.....ผู้รับเงิน

(เป็นเอกสารตัวอย่างเพื่อประกอบความเข้าใจเท่านั้น อาจไม่ครอบคลุมทุกกิจการ จึงต้องมีการปรับใช้ให้เหมาะสม)

ใบสำคัญรับเงิน

ที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... (ผู้ขายสินค้า/ให้บริการ)
เลขประจำตัวผู้เสียภาษี.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่.....
ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....
จังหวัด.....

ได้รับเงินจาก (ผู้ซื้อ/ผู้รับบริการ) ดังรายการต่อไปนี้

รายการ	จำนวนเงิน	
	บาท	สต.
รวมเป็นเงิน		

จำนวนเงิน(อักษร).....

ลงชื่อ.....ผู้รับเงิน

ลงชื่อ.....ผู้จ่ายเงิน

หมายเหตุ แบบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนผู้รับเงิน (ซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพขายสินค้า/ให้บริการอย่างแท้จริง)

ใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน
บจ. / หจก. (ผู้ซื้อ/ผู้รับบริการ)

วัน เดือน ปี	รายละเอียดรายการจ่าย	จำนวนเงิน	หมายเหตุ
รวมทั้งสิ้น			

รวมทั้งสิ้น (ตัวอักษร).....

ข้าพเจ้า (ผู้เบิกจ่าย) ตำแหน่ง.....

ขอรับรองว่า รายการจ่ายข้างต้นนี้ไม่อาจเรียกเก็บใบเสร็จรับเงินจากผู้รับได้ และข้าพเจ้าได้จ่ายไปในงานของทาง
บริษัท / ห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยแท้ ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....

ลงชื่อ.....(ผู้เบิกจ่าย)

ลงชื่อ.....(ผู้อนุมัติ)

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้น

1. รายการดังต่อไปนี้ หักเป็นรายการได้เพิ่มขึ้นจำนวน 100% ของรายการที่ได้จ่ายไปนั้น (พรฎ. (ฉ. 437) ใช้บังคับ 19 ต.ค.2548

(1) รายการในการส่งลูกจ้างเข้ารับการศึกษหรือฝึกอบรมในสถานศึกษาหรือสถาบันฝึกอบรมที่วิชาชีพที่ราชการจัดตั้งขึ้น (Public Training)

(2) รายการในการฝึกอบรมลูกจ้างของตน (In house Training) ตามหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบและอนุมัติค่าใช้จ่ายโดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

(3) รายการในการฝึกอบรมตามกฎหมายว่าด้วยการฝึกอบรมวิชาชีพ

Training Exp

Y

เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขใน
พรฎ. (จ. 437)

N

- In-house Training ที่ได้รับ
อนุมัติจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- Public Training กับนิติบุคคล
- การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน
(ตั้งแต่ 19 ต.ค. 48 เป็นต้นไป)

หักเป็นรายจ่ายทางภาษี
อากรได้ตามที่จ่ายจริง

หักเป็นรายจ่ายทางภาษีอากรได้
200% ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปจริง

In house Training

- ต้องเป็นหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานของลูกจ้าง และได้รับการรับรองจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน และค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมลูกจ้างแต่ละคนนั้นต้องเป็นไปตามอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงแรงงาน
- การฝึกอบรมต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของกิจการของนายจ้างนั้น
- ลูกจ้างที่เข้ารับการฝึกอบรมต้องเป็นลูกจ้างของตน โดยนายจ้างต้องจัดทำทะเบียนลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานเพื่อเป็นหลักฐานการทำงานของลูกจ้าง
- ต้องมีการกำหนดเงื่อนไขให้ลูกจ้างที่เข้ารับการฝึกอบรมนั้นกลับเข้าทำงานหลังจากการฝึกอบรมเสร็จสิ้น
- ต้องกำหนดลักษณะ ขนาด และคุณสมบัติของวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการฝึกอบรม เพื่อมิให้ปะปนกับวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจการตามปกติของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้น

2. รายการในการบริจาคเงินหรือทรัพย์สินเพื่อการกุศลสาธารณะ เพื่อการศึกษาหรือการกีฬา ดังต่อไปนี้ จำนวน 100% ของรายการดังกล่าว แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกิน 10% ของกำไรสุทธิ
- รายการเพื่อสนับสนุนการศึกษา ตาม พรฎ. (ฉบับที่ 420) พ.ศ. 2547
 - รายการเพื่อการสนับสนุนด้านการเรียนรู้และนันทนาการ ตาม พรฎ. (ฉบับที่ 428) พ.ศ. 2548
 - รายการที่ได้จ่ายให้แก่สถานศึกษาของทางราชการ หรือขององค์การของรัฐบาล โรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อใช้ในการจัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน ไม่ว่าจะจ่ายเป็นเงินหรือทรัพย์สินตาม พรฎ. (ฉบับที่ 515) พ.ศ. 2554
 - รายการในการบริจาคเงินให้แก่กองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการจัดตั้งขึ้น ตาม พรฎ. (ฉบับที่ 520) พ.ศ. 2554

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้น

2. รายการในการบริจาคเงินหรือทรัพย์สิน จำนวน 100% ของรายการดังกล่าว แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกิน 10% ของกำไรสุทธิ (ต่อ)
 - รายการที่จ่ายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะได้จ่ายเป็นเงินหรือทรัพย์สิน ตาม พรฎ. (ฉบับที่ 526) พ.ศ. 2554
 - รายการสำหรับการบริจาคให้แก่สถานศึกษา ที่ได้กระทำตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2556 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2558 ตาม พรฎ. (ฉบับที่ 558) พ.ศ. 2556
 - การบริจาคให้แก่การกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกีฬาจังหวัดฯ สมาคมกีฬาจังหวัดหรือสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา หรือ กองทุนพัฒนาการกีฬาฯ ที่ได้กระทำตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2556 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2558 ตาม พรฎ. (ฉบับที่ 559) พ.ศ. 2556

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้น

3. ค่าจ้างเพื่อทำการวิจัยและพัฒนา (R&D) เทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนหรือของตนเอง (พรฎ. (ฉบับที่ 598) พ.ศ. 2559)
- ยกเลิก พรฎ. (ฉบับที่ 297) พ.ศ. 2539
 - โดยทั่วไปจำนวน 100% ของรายจ่ายดังกล่าว
 - กรณีที่จ่ายระหว่าง 1 ม.ค. 2558 ถึง 31 ธ.ค. 2562 ให้หักได้เพิ่มอีก 100% ของรายจ่ายดังกล่าว

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้น

4. ค่าเช่าพื้นที่ ค่าก่อสร้างสถานที่จัดแสดง ค่าประกันภัย ค่าระวาง หรือค่าขนส่งสินค้าและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าร่วมงานออกงานงานนิทรรศการ หรืองานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายการดังกล่าว ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหนังสือรับรองจากหน่วยงานของรัฐว่าได้เข้าร่วมงานจริง
- สำหรับรายการที่ได้จ่ายไปตั้งแต่ 13 ต.ค. 2553 ถึง 31 ธ.ค. 2554 ตาม พรฎ. (ฉบับที่ 503) พ.ศ. 2553
 - สำหรับรายการที่ได้จ่ายไปตั้งแต่ 1 ม.ค. 2556 ถึง 31 ธ.ค. 2557 ตาม พรฎ. (ฉบับที่ 569) พ.ศ. 2556

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้น

5. ค่าห้องสัมมนา ค่าห้องพัก ค่าขนส่งหรือรายการอื่นที่เกี่ยวข้องในการอบรมสัมมนาภายในประเทศ เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายการ ที่ได้จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการก็นำเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เพื่อการอบรมสัมมนาดังกล่าวทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด
- เป็นเวลาสองรอบระยะเวลาบัญชีสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2553 ตาม พรฎ. (ฉบับที่ 506) พ.ศ. 2553
 - ที่จ่ายตั้งแต่ 31 ธ.ค. 2557 ถึง 31 ธ.ค. 2558 ตาม พรฎ. (ฉบับที่ 580) พ.ศ. 2557
 - ที่จ่ายตั้งแต่ 31 ธ.ค. 2559 ถึง 31 ธ.ค. 2559 ตาม พรฎ. (ฉบับที่ 611) พ.ศ. 2559

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้น

6. รายการที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน สำหรับหอสมุดหรือห้องสมุดของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น เฉพาะในส่วนที่ไม่เกิน 50,000 บาทในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายการดังกล่าว
- ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 201) ลง. 6 มี.ค. 2554
 - “สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน” หมายความว่า สื่อที่บันทึกสารสนเทศด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งบันทึกข้อมูลด้วยสื่อประเภทสารแม่เหล็กซึ่งเป็นแผ่นจานแม่เหล็กชนิดอ่อน (Floppy disk) หรือบันทึกข้อมูลด้วยสื่อประเภทจานแสง (Optical disk) ทั้งนี้ เฉพาะที่มีการบันทึกข้อความลักษณะเดียวกันกับหนังสือและเพื่อส่งเสริมการอ่าน
 - มาตรา 4 แห่ง พรฎ. (ฉบับที่ 515) พ.ศ. 2554

รายจ่ายที่หักได้เพิ่มขึ้น

7. พรบ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (พ.ศ. 2550)

มาตรา 37 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวง เพื่อกำหนดลักษณะ หรือการจัดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือบริการสาธารณะอื่น ให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

เจ้าของอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือผู้ให้บริการสาธารณะอื่น ซึ่งได้จัดอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษี หรือยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา 38 นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่จ้างคนพิการเข้าทำงานมากกว่าร้อยละหกสิบของลูกจ้างในสถานประกอบการนั้น โดยมีระยะเวลาจ้างเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันในปีภาษีใดมีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ในปีภาษีนั้น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

รายจ่ายที่หักได้เพิ่มขึ้น

7. พรบ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (พ.ศ. 2550) และ พรฎ. (ฉบับที่ 499) พ.ศ. 2553 ใช้บังคับ 10 มิ.ย. 2553
- ให้ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้แก่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งรับคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเข้าทำงานสำหรับเงินได้ เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างคนพิการดังกล่าว (มาตรา 3)
 - ให้ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้แก่เจ้าของอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือผู้ให้บริการสาธารณะอื่น ซึ่งได้จัดอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือบริการสาธารณะอื่น ให้แก่คนพิการในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการดังกล่าว (มาตรา 4)

รายจ่ายที่หักได้เพิ่มขึ้น

8. รายจ่ายในการจัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์

- ให้ยกเว้นสำหรับเงินได้เป็นจำนวนสองเท่าของรายจ่ายดังกล่าว แต่เมื่อรวมกับรายจ่ายที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาสำหรับโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบและรายจ่ายที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสร้างและการบำรุงรักษาสถานมเด็กเล่น สวนสาธารณะหรือสนามกีฬาของเอกชนที่เปิดให้ประชาชนใช้เป็นการทั่วไปโดยไม่เก็บค่าบริการใด ๆ หรือสนามเด็กเล่น สวนสาธารณะหรือสนามกีฬาของทางราชการแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละสิบของกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬาตามมาตรา 65 ตรี (3) ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด
- มาตรา 3 (2) แห่ง พรฎ. (ฉบับที่ 519) พ.ศ. 2554

รายจ่ายที่หักได้เพิ่มขึ้น

9. รายจ่ายในการจ้างคนพิการ 300%

- ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ให้แก่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งรับคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เข้าทำงานเกินกว่าร้อยละ 60 ของลูกจ้างในสถานประกอบการนั้น โดยมีระยะเวลาจ้างเกินกว่า 180 วันในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่มีเงินได้ สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละหนึ่งร้อยของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างคนพิการดังกล่าว เพิ่มขึ้นจากสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 499) พ.ศ. 2553 ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด
- มาตรา 4 แห่ง พรฎ. (ฉบับที่ 519) พ.ศ. 2554

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้น

10. รายการที่ได้จ่ายเป็นค่าจ้างให้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับบัญชีแก่นักเรียนหรือนักศึกษาที่อยู่ระหว่างศึกษาในแผนกหรือสาขาวิชาบัญชี
- แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละหนึ่งร้อยของรายการดังกล่าว สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2559 แต่ไม่เกินวันที่ 31 ธันวาคม 2561 ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้น

11. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรับผู้สูงอายุที่มีอายุหกสิบปีขึ้นไปเข้าทำงาน สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละหนึ่งร้อยของรายการที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้สูงอายุ เฉพาะรายการที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้สูงอายุในส่วนที่ไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนลูกจ้างในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 เป็นต้นไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ผู้สูงอายุทำงานในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหลายแห่งในเวลาเดียวกัน ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่รับผู้สูงอายุเข้าทำงานก่อน ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง

การจ้างผู้สูงอายุตามวรรคหนึ่งไม่รวมถึงกรณีการจ้างผู้สูงอายุที่มีรายการเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างในแต่ละเดือนเกินกว่าหนึ่งหมื่นห้าพันบาท (มาตรา 3 แห่ง พรฎ. (ฉบับที่ 639) พ.ศ. 2560)

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้น

11. (ต่อ)

ผู้สูงอายุต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นผู้มีสัญชาติไทย
- (2) เป็นลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จ้างอยู่ก่อนแล้ว หรือเป็นผู้สูงอายุที่ได้ขึ้นทะเบียนหางานไว้กับกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน
- (3) ไม่เป็นและไม่เคยเป็นกรรมการหรือผู้ถือหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จ้างผู้สูงอายุดังกล่าวหรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน

(มาตรา 4 แห่ง พรฎ. (ฉบับที่ 639) พ.ศ. 2560)

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้น

11. ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร: หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

“ผู้สูงอายุ” หมายความว่า ลูกจ้างผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และมีคุณสมบัติตามมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 639) พ.ศ. 2560

“รายการที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้สูงอายุ” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน ประโยชน์ ที่คำนวณได้เป็นเงิน ภาษีอากรที่ผู้จ่ายออกแทนให้ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ซึ่งเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร เงินที่จ่ายสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ แต่ไม่รวมถึง รายการที่ต้องจ่ายตามที่กฎหมายกำหนดขึ้นโดยเฉพาะ เช่น เงินที่จ่ายเข้ากองทุนประกันสังคม กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เป็นต้น

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้น

11. ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร: หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) จำนวนรายการที่จะได้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้จะต้องเกิดจากการจ้าง ผู้สูงอายุเข้าทำงานเป็นลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล โดยจำนวน รายการที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้สูงอายุ และจำนวนผู้สูงอายุนั้น ต้อง เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(ก) เป็นรายการที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้สูงอายุในรายที่มีในราย ที่มีจำนวนไม่เกิน 15,000 บาท ในแต่ละเดือน

(ข) จำนวนผู้สูงอายุที่จะนำมาเป็นฐานในการคำนวณหารายการที่ได้จ่าย เป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้สูงอายุที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถ นำมาใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นั้น ได้แก่ จำนวนผู้สูงอายุที่บริษัทหรือห้าง หุ้นส่วนนิติบุคคลมีรายการที่ได้จ่ายในการจ้างผู้สูงอายุตาม (ก) ที่ทำงานเต็ม เดือนในแต่ละเดือนในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น โดยให้คำนวณหา จำนวนผู้สูงอายุที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีสิทธินำมายกเว้นภาษีเงินได้ เป็นรายเดือน

รายจ่ายที่หักได้เพิ่มขึ้น

11. ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร: หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้ (ต่อ)

การคำนวณหาจำนวนผู้สูงอายุตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่า การคำนวณหาจำนวนผู้สูงอายุที่จะใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ได้ผลลัพธ์ไม่ลงตัว ปรากฏเป็นเศษในการคำนวณ และเศษของผลลัพธ์มีจำนวนตั้งแต่ 0.5 ให้ปัดเศษขึ้นไปให้ได้จำนวนเต็ม และให้ถือเป็นจำนวนผู้สูงอายุที่จะเป็นฐานในการคำนวณหา รายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้สูงอายุที่จะได้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้

(2) ต้องจัดทำรายงานเกี่ยวกับการจ้างผู้สูงอายุที่จะนำมาใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้สูงอายุ ซึ่งมีรายการและข้อความอย่างน้อยตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้ และให้เก็บรักษารายงานดังกล่าว รวมทั้งเอกสารประกอบการลงรายการในรายงานไว้ ณ สถานที่ประกอบการ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้น

11. ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร: หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้ (ต่อ)

(3) ต้องแจ้งข้อมูลผู้สูงอายุ ซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะ นำมาใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับรายการที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้าง ผู้สูงอายุในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีต่ออธิบดีกรมสรรพากรภายในหนึ่งร้อยห้า สิบวันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทางเว็บไซต์ขอกรมสรรพากร <http://www.rd.go.th> โดยต้องแจ้งข้อมูลของ ผู้สูงอายุอย่างน้อยตามที่กำหนดในเว็บไซต์ดังกล่าว

การแจ้งข้อมูลของผู้สูงอายุตามวรรคหนึ่ง สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่มี วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดก่อนหรือในวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2560 ให้แจ้งข้อมูลของผู้สูงอายุภายในวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2560

จากเงื่อนไขในประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 290)

1. จากเงื่อนไขในประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 290) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเพื่อยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าจ้างผู้สูงอายุที่มีอายุหกสิบปีขึ้นไป มีข้อสงสัยที่จะขอเรียนถามอาจารย์ ดังนี้
 - จำนวนผู้สูงอายุที่จะนำมาเป็นฐานในการคำนวณหารายจ่ายที่จะนำมาใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 10% ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมดที่ทำงานเต็มเดือนในประเทศไทย ขอเรียนถามดังนี้
 - จำนวนลูกจ้างทั้งหมดที่ทำงานเต็มเดือน หมายถึง ลูกจ้างรายวันที่ทำงานเต็มเดือนโดยมีวันหยุดประจำสัปดาห์ละ 1 วัน ด้วยใช่หรือไม่
 - ลูกจ้างทั้งหมดหมายถึงลูกจ้างที่เป็นแรงงานต่างด้าว ด้วยใช่หรือไม่
 - การคำนวณหาจำนวนลูกจ้างเพื่อใช้เป็นฐานในการคำนวณหารายจ่ายต้องปฏิบัติเป็นประจำทุกเดือน ใช่หรือไม่

จากเงื่อนไขในประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 290)

1. จากเงื่อนไขในประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 290) ต่อ
 - 2) จำนวนรายจ่ายที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ ขอเรียนถามดังนี้
 - จำนวนรายจ่ายที่มีสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ = $15,000 \times$ จำนวนลูกจ้างที่ได้จากการคำนวณตามเงื่อนไขในข้อ 1 ใช่หรือไม่
 - จำนวนรายจ่ายที่ได้จากการคำนวณในข้อ 2.1ให้นำไปใช้ในการกรอกแบบ ภ.ง.ด.50 ประจำปี ใช่หรือไม่
 - ในการจ้างผู้สูงอายุทำงานตามความเป็นจริงหากมีจำนวนลูกจ้างน้อยกว่าร้อยละสิบตามข้อ 1) บริษัทสามารถนำรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าจ้างขอรับสิทธิยกเว้นเต็มตามจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง ได้หรือไม่

จากเงื่อนไขในประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 290)

1. จากเงื่อนไขในประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 290) ต่อ
 - 3) รายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้สูงอายุ เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) โดยไม่รวมเงินสวัสดิการอย่างอื่นที่ระบุไว้ในสัญญาจ้างรายปี เช่น ค่ารักษาพยาบาล ไข้หรือไม่
 - 4) การจัดทำรายงานเกี่ยวกับการจ้างผู้สูงอายุที่จะนำมาใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ บริษัทต้องจัดทำเป็นประจำทุกเดือน และให้รวบรวมแจ้งต่ออธิบดีกรมสรรพากรภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทาง website ของกรมสรรพากร ไข้หรือไม่
 - 5) ในกรณีที่บริษัทขอใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้สูงอายุ จำเป็นหรือไม่ที่บริษัทนั้นจะต้องยื่นแบบ ภ.ง.ด. 50 ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทาง website ของกรมสรรพากรเท่านั้น

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้น

12. ผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกิน 5 รอบระยะเวลาบัญชี ตามม. 65 ตี (12)
13. รายการค่าขนส่งภายในประเทศ ค่าไฟฟ้า และค่าประปา จำนวน 100% ของรายการดังกล่าว สำหรับผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนในเขต 3 ตามเงื่อนไข วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการ BOI กำหนด
13. รายการในการติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ระบบไฟฟ้า ถนน ระบบสาธารณูปโภคอื่น จำนวน 25% ของรายการดังกล่าว สำหรับผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนในเขต 3 ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ BOI กำหนด

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้นตาม พรฎ. (จ. 604)

สำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายเพื่อการลงทุนหรือการต่อเติมเปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สิน แต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม ตามมาตรา 65 ทรี (5) เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายการจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง

1. ต้องเป็นทรัพย์สินดังต่อไปนี้ (มาตรา 1)

(1) เครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องตกแต่ง และเฟอร์นิเจอร์

(2) โปรแกรมคอมพิวเตอร์

(3) ยานพาหนะที่จดทะเบียนในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยยานพาหนะนั้น ๆ แต่ไม่รวมถึงรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตที่มีใช้ได้มาเพื่อนำออกให้เช่า

(4) อาคารถาวร แต่ไม่รวมถึงที่ดินและอาคารถาวรที่ใช้เพื่อการอยู่อาศัย

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้นตาม พรณ. (จ. 604)

2. ต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้ขายไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขตามประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 266)

สำหรับทรัพย์สินตามข้อ 1 (1)(2) และ (3) ต้องเกิดจากการลงทุน หรือ การต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นจาก สัญญา ใบสั่งซื้อ ใบสั่งจ้าง หรือข้อตกลงในลักษณะทำนองเดียวกันทั้งสิ้น แล้วแต่กรณี ที่ได้กระทำตั้งแต่ 3 พฤศจิกายน 2558 ถึง 31 ธันวาคม 2559

ทรัพย์สินตามข้อ 1 (4) ต้องเกิดจากการลงทุน หรือการต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สินดังนี้

(1) ต้องขออนุญาตก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารตามพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 โดยยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2559 หรือ

(2) ต้องแจ้งก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารตามมาตรา 39 ทวิ แห่ง พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2559 หรือ

รายจ่ายที่หักได้เพิ่มขึ้นตาม พรฎ. (จ. 604) พ.ศ. 2559

2. ต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้จ่ายไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 266) (ต่อ)

(3) กรณีที่ไม่ถือเป็นการดัดแปลงอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 จะต้องเกิดจากสัญญาจ้าง ใบสั่งจ้าง หรือข้อตกลงในลักษณะทำนองเดียวกันทั้งสิ้น แล้วแต่กรณี ที่ได้กระทำตั้งแต่วันที่ 3 พฤศจิกายน 2558 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2559

การลงทุนในทรัพย์สินตามข้อ 1 (4) ไม่รวมถึงการลงทุนในทรัพย์สินโดยการซื้อหรือเช่าซื้อทรัพย์สินนั้นมา

รายจ่ายที่หักได้เพิ่มขึ้นตาม พรฎ. (จ. 604)

3. ทรัพย์สินดังกล่าว ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ (มาตรา 4)

(1) ไม่เคยผ่านการใช้งานมาก่อน

(2) ต้องสามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามมาตรา 65 ทวิ (2) และ
ต้องได้ทรัพย์สินนั้นมาและอยู่ในสภาพพร้อมใช้การได้ตามประสงค์ภายในวันที่ 31
ธันวาคม 2559

(3) ต้องอยู่ในราชอาณาจักร เว้นแต่ยานพาหนะตามข้อ 1 (3)

(4) ไม่เป็นทรัพย์สินที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้น
ตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในประมวลรัษฎากร ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(5) ไม่เป็นทรัพย์สินที่นำไปใช้ในกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เว้นแต่เป็นการ
นำไปใช้ในโครงการตามมาตรการเร่งรัดการลงทุนของคณะ กรรมการส่งเสริมการ
ลงทุนที่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนที่ยังไม่มีการ
ลงทุนจริงและเลือกที่จะไม่ใช้สิทธิประโยชน์นั้น

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้นตาม พรฎ. (จ. 604)

4. ให้ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินได้เท่ากับรายการที่ได้จ่ายไปเพื่อการลงทุน หรือการต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สินดังกล่าว

เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายการตามจำนวนที่ได้จ่ายไปจริงตั้งแต่ 3 พ.ย. 2558 ถึง 31 ธ.ค. 2559 โดยให้ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประเภทของทรัพย์สินตามส่วนเฉลี่ยเป็นจำนวนเท่ากันของจำนวนเงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามจำนวนรอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกันดังนี้

- (1) ทรัพย์สินตามข้อ 1 (1) สำหรับระยะเวลา 5 รอบระยะเวลาบัญชี
- (2) ทรัพย์สินตามข้อ 1 (2) สำหรับระยะเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชี
- (3) ทรัพย์สินตามข้อ 1 (3) สำหรับระยะเวลา 5 รอบระยะเวลาบัญชี
- (4) ทรัพย์สินตามข้อ 1 (4) สำหรับระยะเวลา 20 รอบระยะเวลาบัญชี

รายจ่ายที่หักได้เพิ่มขึ้นตาม พรฎ. (จ. 604)

5. กำหนดเวลาเริ่มใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นดังนี้

(1) กรณีนอกจาก (2) ให้เริ่มใช้สิทธิยกเว้นตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินตามมาตรา 65 ทวิ (2)

(2) กรณีที่นำทรัพย์สินตามข้อ 1 ไปใช้ในโครงการที่มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามมาตราการเร่งรัดการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนที่ยังไม่มีการลงทุนจริงและเลือกที่จะไม่ใช้สิทธิประโยชน์นั้น ให้เริ่มใช้สิทธิยกเว้นตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีถัดจากรอบระยะเวลาบัญชีที่สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนสิ้นสุดลง โดยถือเสมือนเป็นการใช้สิทธิยกเว้นเช่นเดียวกับกรณี (1) และให้ถือว่าการเริ่มใช้สิทธิยกเว้นตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว เป็นการเริ่มใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลแทนการเริ่มต้นใช้สิทธิยกเว้นตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินตามมาตรา 65 ทวิ (2)

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้นตาม พรฎ. (จ. 604)

6. ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงิน
ได้นิติบุคคลตามข้อ 4 และข้อ 5

จัดทำรายงานแสดงรายละเอียดของทรัพย์สินที่ใช้สิทธิยกเว้นนั้น โดย
ต้องมีรายการและข้อความอย่างน้อย ตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้ และเก็บ
รักษารายงานดังกล่าว รวมทั้งเอกสารประกอบการลงรายการในรายงานไว้ ณ
สถานประกอบการ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

ทรัพย์สินตามดังกล่าวจะต้องมีอยู่ในทะเบียนทรัพย์สินของบริษัทหรือ
ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือเอกสารอื่นใดในทำนองเดียวกันที่บริษัทหรือห้าง
หุ้นส่วนนิติบุคคลได้จัดทำขึ้น

รายการที่หักได้เพิ่มขึ้นตาม พรฎ. (จ. 604)

7. กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้แล้ว ต่อมาไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดข้างต้น ในรอบระยะเวลาบัญชีใด

ให้สิทธิที่จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ดังกล่าวสิ้นสุดลง และบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นจะต้องนำเงินได้ที่ได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ไปแล้วไปรวมเป็นรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้ใช้สิทธินั้น เว้นแต่กรณีที่มีการขายทรัพย์สินหรือทรัพย์สินถูกทำลายหรือสูญหายหรือสิ้นสภาพ ให้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นั้นสิ้นสุดลงนับแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่ได้ขายทรัพย์สินหรือทรัพย์สินนั้นถูกทำลายหรือสูญหายหรือสิ้นสภาพ แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องนำเงินได้ที่ได้รับจากการใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ที่ได้รับแล้วไปรวมเป็นรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิอีก (มาตรา 6)

ขยายเวลามาตรการภาษีเพื่อการลงทุนในประเทศ

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 24 มกราคม 2560 เห็นชอบขยายเวลามาตรการภาษี เพื่อส่งเสริมการลงทุนในประเทศตามที่กระทรวงการคลังเสนอออกไปอีก 1 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2560 โดยมีการปรับเงื่อนไขบางส่วนในเรื่องของจำนวนการหักรายจ่ายจากเดิม 2 เท่า เหลือ 1.5 เท่า นั้น

“มาตรการภาษีดังกล่าวเป็นการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีทำนองเดียวกับสิทธิประโยชน์ที่ได้ตามพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 604) พ.ศ. 2559 ซึ่งเป็นมาตรการภาษีของเดิมที่สิ้นสุดไปแล้ว มาตรการภาษีนี้นี้เป็นการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับรายจ่ายที่จ่ายไปเพื่อการลงทุนในทรัพย์สิน โดยให้หักรายจ่ายได้ 1.5 เท่า ให้แก่บริษัทที่มีการจ่ายเงินลงทุนในทรัพย์สินประเภท

- เครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องตกแต่ง และเฟอร์นิเจอร์
- โปรแกรมคอมพิวเตอร์
- ยานพาหนะที่มีไซรยนต์นั่งไม่เกิน 10 ที่นั่ง
- อาคารถาวรแต่ไม่รวมที่ดินและที่อยู่อาศัย

ขยายเวลามาตรการภาษีเพื่อการลงทุนในประเทศ

ทรัพย์สินที่จะนำมาหักรายจ่าย 1.5 เท่าตามมาตรการภาษีนี้ จะต้องเป็น
- ทรัพย์สินใหม่ที่มีการจ่ายเงินลงทุนในปี 2560 และพร้อมใช้งานภายใน
วันที่ 31 ธันวาคม 2560

เว้นแต่เครื่องจักรและอาคารถาวรจะพร้อมใช้งานหลังวันที่ 31 ธันวาคม
2560 ก็ได้

- กรณีที่เป็นทรัพย์สินที่ได้ใช้สิทธิหักรายจ่าย 2 เท่าตามมาตรการภาษี
ของเดิมที่สิ้นสุดไปแล้วแต่ยังจ่ายเงินลงทุนไม่ครบถ้วนและมาจ่ายต่อในปี
2560 ก็ได้รับสิทธิหักรายจ่าย 1.5 เท่าตามมาตรการภาษีนี้ได้

ทั้งนี้ ต้องมีการจัดทำโครงการลงทุนและแผนการจ่ายเงินให้กรมสรรพากร
ทราบด้วย”

ที่มา: ข่างกรมสรรพากร เลขที่ ปชส. 10/2560 25 มกราคม 2560

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

- **มาตรา 123 ทวิ** เพื่อให้การเสียอากรในหมวดนี้เป็นไปโดยรัดกุม อาศัยอำนาจตามความใน**มาตรา 11** และ**มาตรา 103 (3)** และ**มาตรา 123 ทวิ** อธิบดีกรมสรรพากรโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กำหนดวิธีการชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดอากรแสตมป์ (ต่อ)
 - สำหรับตราสารลักษณะ 28. (ค) ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ 29)
 - สำหรับตราสารใบหุ้นหรือใบหุ้นกู้ เฉพาะที่ตลาดหลักทรัพย์เป็นนายทะเบียนหุ้น ตามลักษณะแห่งตราสาร 11. (1) ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ 32)
 - สำหรับตราสารตัวสัญญาใช้เงินเฉพาะที่บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์เป็นผู้ออกตัว ตามลักษณะแห่งตราสาร 9. (2) ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ 33)
 - ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ 37)

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

- **มาตรา 123 ทวิ** เพื่อให้การเสียอากรในหมวดนี้เป็นไปโดยรัดกุม

อาศัยอำนาจตามความใน**มาตรา 11** และ**มาตรา 103 (3)** และ**มาตรา 123 ทวิ** อธิบดีกรมสรรพากรโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดวิธีการชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดอากรแสตมป์ ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ 37) ดังนี้

“(1) เช่าที่ดิน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือแพ ตามลักษณะแห่งตราสาร 1. ดังต่อไปนี้

(ก) มีค่าเช่าตั้งแต่ 1,000,000 บาทขึ้นไป

(ข) รัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้เช่า หรือ

(ค) ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ 54) ใช้อบังคับ 5 เมษายน 2558 เป็นต้นไป)

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

- วิธีการชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดอากรแสตมป์ ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ 37) ดังนี้ (ต่อ)
 - (2) เช่าซื้อทรัพย์สิน ตามลักษณะแห่งตราสาร 3 เฉพาะที่นิติบุคคลหรือสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับเป็นผู้ให้เช่าซื้อทรัพย์สินนั้น
 - “(3) จำทำของ ตามลักษณะแห่งตราสาร 4. ดังต่อไปนี้
 - (ก) มีสินจำตั้งตั้งแต่ 1,000,000 บาทขึ้นไป หรือ
 - (ข) รัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ว่าจำและ มีสินจำตั้งตั้งแต่ 200,000 บาทขึ้นไป”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ 54) ใช้บังคับ 5 เมษายน 2554 เป็นต้นไป)

- (4) กู้ยืมเงิน หรือการตกลงให้เบิกเงินเกินบัญชีจากธนาคาร ตาม ลักษณะแห่งตราสาร 5.

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

- วิธีการชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดอากรแสตมป์ ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ 37) ดังนี้ (ต่อ)
 - (5) กรมธรรม์ประกันภัย ตามลักษณะแห่งตราสาร 6.
 - (6) ตัวสัญญาใช้เงินหรือตราสารทำนองเดียวกันที่ใช้อย่างตัวสัญญา ใช้เงิน ตามลักษณะแห่งตราสาร 9.(2)
 - (7) เลตเตอร์ออฟเครดิต ตามลักษณะแห่งตราสาร 14.
 - (8) ใบรับของ ตามลักษณะแห่งตราสาร 16. เฉพาะกิจการรับขนส่งทางอากาศที่กระทำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตาม กม. ไทย
 - (9) คำประกัน ตามลักษณะแห่งตราสาร 17. เฉพาะที่สถาบันการเงิน แต่ไม่รวมถึงบริษัทประกันภัยเป็นคู่สัญญา
 - (10) คู่ฉบับหรือคู่ฉีกแห่งตราสาร ตามลักษณะแห่งตราสาร 23. เฉพาะที่ต้นฉบับแห่งตราสารนั้น ต้องชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงินแทนการปิดแสตมป์อากร

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

- วิธีการชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดอากรแสตมป์ ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ 37) ดังนี้ (ต่อ)

(11) ใบรับสำหรับการขาย ขายฝาก ให้เช่าซื้อ หรือโอนกรรมสิทธิ์ ยานพาหนะ ทั้งนี้ เฉพาะยานพาหนะซึ่งมีการจดทะเบียนตามกฎหมายว่า ด้วยยานพาหนะนั้น ๆ ตามลักษณะแห่งตราสาร 28.(ค) เฉพาะที่นิติบุคคล เป็นผู้ขาย และผู้ให้เช่าซื้อยานพาหนะนั้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงยานพาหนะที่ใช้ แล้ว

(12) ใบรับสำหรับการขายเรือกำปั่น เรือที่มีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือ กลไฟ หรือเรือยนต์ที่มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ตามลักษณะแห่งตราสาร 28.(ค)

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

- การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน
 - ตราสารตามข้อ 2 (1) เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน ถือว่าปิดแสตมป์บริบูรณ์ต่อเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่อากรแสตมป์ได้บันทึกข้อความไว้ในตราสารนั้นว่า “ได้ชำระค่าอากรแสตมป์เป็นตัวเงินบาท แล้ว ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....” แล้วลงลายมือชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่อากรแสตมป์ และวันเดือนปีที่บันทึกข้อความดังกล่าว (ข้อ 4)
 - ให้ผู้ที่ต้องเสียอากรตามข้อ 2(2)(4)(5)(6)(7)(8)(10) และ (11) ระบุข้อความในตราสารตามข้อ 2 ว่า “ชำระอากรแล้ว”

ให้สถาบันการเงิน แต่ไม่รวมถึงบริษัทประกันภัยเป็นผู้รับชำระเงินค่าอากรจากผู้ที่ต้องเสียอากรตามข้อ 2(9) ระบุข้อความในตราสารนั้นว่า “ชำระอากรแล้ว” (ข้อ 5)

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

- การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน
 - ให้ผู้มีหน้าที่เสียอากรแสตมป์นำเงินค่าอากรที่ต้องไปยื่นขอชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่อากรแสตมป์ ณ ที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา โดยใช้แบบขอเสียอากรเป็นตัวเงินตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด และให้ชำระเดือนละ 2 งวด คือ
 - (1) งวดแรก ค่าอากรที่ต้องชำระหรือได้รับเป็นตัวเงิน ตั้งแต่วันที่ 1 ถึงวันที่ 15 ของเดือนให้นำไปยื่นชำระภายในวันที่ 22 ของเดือนเดียวกัน
 - (2) งวดที่สอง ค่าอากรที่ต้องชำระหรือได้รับเป็นตัวเงินตั้งแต่วันที่ 16 ถึงวันสุดท้ายของเดือนให้นำไปยื่นชำระภายในวันที่ 7 ของเดือนถัดไป (ข้อ 6)
 - เมื่อผู้ต้องเสียอากรนำเงินค่าอากรที่ต้องชำระหรือได้รับเป็นตัวเงินไว้จากผู้ต้องเสียอากรไปชำระ ณ สถานที่และภายในกำหนดเวลาตามข้อ 6 เรียบร้อยแล้ว ก็ให้ถือว่าตราสารตามรายการในแบบขอเสียอากรเป็นตัวเงิน ได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์แล้ว (ข้อ 7)

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

- การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน
 - ให้ผู้ที่ต้องเสียอากรทำทะเบียนนคมตราสารตามข้อ 2 (2)(4)(5)(6) (7)(8)(9)(10) และ (11) ที่มีอยู่ และจ่ายไป ส่วนตราสารตามข้อ 2 (5) ให้ใช้แบบ ทะเบียนรับเบี้ยประกันวินาศภัย การประกันประเภทอัคคีภัย ที่นายทะเบียนตามกฎหมาย ดังกล่าวเป็นผู้กำหนดเป็นทะเบียนนคมตราสาร (ข้อ 8)
 - สำหรับตราสารลักษณะ 28. (ค) ให้ผู้ออกใบรับชำระอากรเป็นตัวแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียน ผู้รับจดทะเบียนก่อนหรือในวันที่มีการรับจดทะเบียนดังกล่าว (ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ 29))

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 153/2559

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเสียอากรสำหรับตราสารเช่าที่ดิน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือแพ และตราสารจ้างทำของ ตามมาตรา 103 (1) และ (3) ประกอบกับประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ 37) เรื่อง กำหนดวิธีการชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดแสตมป์อากรสำหรับตราสารบางลักษณะ ลงวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2538

ข้อ 2 ตราสารดังต่อไปนี้ต้องชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดแสตมป์อากร

(1) เช่าที่ดิน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือแพ

(ก) ตราสารที่มีค่าเช่าตั้งแต่ 1,000,000 บาทขึ้นไป สำหรับตราสารที่กระทำตั้งแต่วันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป

(ข) ตราสารที่รัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การ บริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้เช่า หรือ

(ค) ตราสารที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 153/2559

ข้อ 2 (ต่อ)

(2) จ้างทำของ

(ก) ตราสารที่มีสินจ้างตั้งแต่ 1,000,000 บาทขึ้นไป สำหรับตราสารที่กระทำตั้งแต่วันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป หรือ

(ข) ตราสารที่รัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ว่าจ้างและมีสินจ้างตั้งแต่ 200,000 บาทขึ้นไป

ตราสารตามวรรคหนึ่ง หากมิได้มีการชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน ถือว่าตราสารนั้นไม่ได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์ ต้องชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงินและเสียเงินเพิ่มอากร ตามมาตรา 113 และ 114

ข้อ 3 ตราสารเช่าที่ต้องเสียอากร หมายถึง เอกสารการเช่าที่ดิน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือแพ ซึ่งผู้ให้เช่าได้ส่งมอบการครอบครองทรัพย์สินอย่างใดอย่างหนึ่งให้แก่ผู้เช่า เพื่อให้ได้ใช้หรือได้รับประโยชน์จากทรัพย์สินนั้นภายในกำหนดระยะเวลาที่ตกลงกัน และผู้เช่าได้ตกลงที่จะชำระค่าเช่าเป็นการตอบแทน โดยคู่สัญญาได้ลงลายมือชื่อทั้งสองฝ่าย

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 153/2559

ข้อ 3 (ต่อ)

ตัวอย่าง

(1) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าที่ดิน กำหนดเวลาเช่า 1 ปี โดยได้ทำสัญญาและลงลายมือชื่อคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายในวันที่ 1 มีนาคม 2559 โดยสัญญาเช่ามีผลตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2559 ถึง วันที่ 31 มีนาคม 2560 บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากร ในวันที่ 1 มีนาคม 2559 ซึ่งเป็นวันที่ได้จัดทำตราสารเช่า

(2) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าอาคารสำนักงานเพื่อใช้เป็นสถานประกอบการกำหนดเวลาเช่า 1 ปี โดยสัญญาเช่ามีผลตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2560 และบริษัท ข จำกัด ผู้เช่า ได้เช่าใช้อาคารสำนักงานตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 แต่บริษัท ก จำกัด และบริษัท ข จำกัด ได้ทำสัญญาและลงลายมือชื่อทั้งสองฝ่ายในวันที่ 1 มีนาคม 2559 บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากร ในวันที่ 1 มีนาคม 2559 ซึ่งเป็นวันที่ได้จัดทำตราสารเช่า

(3) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าโกดังเก็บสินค้า กำหนดเวลาเช่า 1 ปี โดยสัญญาเช่ามีผลตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2560 และบริษัท ข จำกัด ผู้เช่าได้เช่าใช้โกดังเก็บสินค้าตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 ต่อมาบริษัท ก จำกัด ได้มีหนังสือ

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 153/2559

ข้อ 3 (ต่อ)

ตัวอย่าง

แจ้งบริษัท ข จำกัด ให้มาลงนามในสัญญาเช่าในวันที่ 1 มีนาคม 2559 และบริษัท ข จำกัด ได้ลงนามในสัญญาเช่าดังกล่าวในวันที่ 1 เมษายน 2559 บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากร ในวันที่ 1 เมษายน 2559 ซึ่งเป็นวันที่ได้จัดทำตราสารเช่า

(4) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าห้องในศูนย์การค้าเพื่อประกอบกิจการขายเฟอร์นิเจอร์ กำหนดเวลาเช่า 1 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560 แต่บริษัท ข จำกัด ผู้เช่าได้เข้าปรับปรุงพื้นที่เพื่อใช้ประกอบกิจการในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 ก่อนสัญญาเช่ามีผลใช้บังคับ ต่อมาบริษัท ก จำกัด และบริษัท ข จำกัด ลงนามในหนังสือเจตนาจองพื้นที่ (Reservation Information Sheet) ซึ่งเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับการเช่าในวันที่ 1 มีนาคม 2559 บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่า มีหน้าที่ต้องเสียอากร ในวันที่ 1 มีนาคม 2559 ซึ่งเป็นวันที่ได้จัดทำตราสารเช่า

(5) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าโรงงานเพื่อใช้ผลิตสินค้า กำหนดเวลาเช่า 5 ปี บริษัท ก จำกัด และบริษัท ข จำกัด ได้ทำสัญญาและลงลายมือชื่อคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย ในวันที่ 1 มีนาคม 2559 และจดทะเบียนการเช่าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ในวันที่ 1 เมษายน 2559

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 153/2559

บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวเงินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียน ใน วันที่ 1 เมษายน 2559 ซึ่งเป็นวันที่นำตราสารไปจดทะเบียนการเช่า

(6) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าห้องชุด โดยบริษัท ข จำกัด มีหนังสือขอเช่าห้องชุดดังกล่าวไปยังบริษัท ก จำกัด ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 และบริษัท ก จำกัด มีหนังสือตอบรับยินยอมให้เช่าไปยังบริษัท ข จำกัด ในวันที่ 1 มีนาคม 2559 หนังสือตอบรับตามหนังสือขอเช่าเป็นหนังสือโต้ตอบระหว่างกันและก่อให้เกิดตราสารเช่า บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่า มีหน้าที่ต้องเสียอากรในวันที่ 1 มีนาคม 2559 ซึ่งเป็นวันที่ได้จัดทำตราสารเช่า

ข้อ 4 ผู้ให้เช่าตามข้อ 3 มีหน้าที่ต้องเสียอากร 1 บาท ต่อทุกจำนวนเงิน 1,000 บาท หรือเศษของ 1,000 บาท แห่งค่าเช่าหรือเงินกินเปล่า หรือทั้งสองอย่างรวมกันตลอดอายุการเช่า

กรณีสัญญาเช่าที่ไม่ได้กำหนดอายุการเช่าไว้ ให้ถือว่า สัญญาเช่านั้นมีกำหนด 3 ปี

กรณีสัญญาเช่าใดครบกำหนดเวลาเช่าแล้ว แต่ผู้เช่ายังคงครอบครองทรัพย์สินที่เช่าอยู่โดยผู้ให้เช่าไม่ได้ทักท้วง และคู่สัญญาไม่ได้ทำสัญญาขึ้นใหม่ ถือว่า สัญญาเช่าเดิมนั้นได้เริ่มทำกันใหม่ โดยไม่มีกำหนดอายุการเช่าและต้องเสียอากรภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ถือว่าเริ่มสัญญาใหม่นั้น

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 153/2559

ข้อ 4 (ต่อ)

ตัวอย่าง

(1) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าอาคารสำนักงานเพื่อใช้เป็นสถานประกอบการ ตกลงค่าเช่าปีละ 300,000 บาท โดยไม่กำหนดระยะเวลาการเช่า ให้ถือว่าสัญญาเช่าดังกล่าวมีกำหนดระยะเวลาการเช่า 3 ปี ดังนั้น สัญญาเช่าจึงมีมูลค่าทั้งสิ้นจำนวน 900,000 บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า 900,000 บาท

(2) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าอาคารสำนักงานเพื่อใช้สถานประกอบการ ตกลงค่าเช่าปีละ 300,000 บาท กำหนดระยะเวลาการเช่า 1 ปี บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า 300,000 บาท

ต่อมาเมื่อครบกำหนดเวลาเช่า บริษัท ข จำกัด ผู้เช่ายังคงครอบครองทรัพย์สินที่เช่าอยู่ โดยบริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่าไม่ทักท้วง และคู่สัญญาก็ไม่ได้ทำสัญญาขึ้นใหม่ ถือว่า สัญญาเช่าเดิมนั้นได้เริ่มทำกันใหม่โดยไม่มีกำหนดอายุการเช่า เนื่องจากสัญญาเช่าที่ถือว่าเริ่มขึ้นใหม่นั้นเป็นสัญญาเช่าที่ไม่กำหนดเวลาจึงต้องถือว่า มีกำหนดระยะเวลาการเช่า 3 ปี และสัญญาเช่าใหม่มีมูลค่าทั้งสิ้นจำนวน 900,000 บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่าจึงมีหน้าที่ต้องเสียอากรภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ถือว่าเริ่มสัญญาใหม่ โดยต้องเสียอากรจากมูลค่า 900,000 บาท

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 153/2559

ข้อ 4 (ต่อ)

ตัวอย่าง - ต่อ

(3) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าอาคารโรงงานเพื่อใช้ผลิตสินค้า ตกลงค่าเช่าปีละ 500,000 บาท กำหนดระยะเวลาการเช่า 5 ปี แต่มิได้นำสัญญาเช่าไปจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ แม้โดยผลกฎหมายจะทำให้สัญญาเช่าดังกล่าวใช้บังคับได้เพียง 3 ปี แต่สัญญาเช่ามีมูลค่าทั้งสิ้นจำนวน 2,500,000 บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่าจึงมีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวเงินจากมูลค่า 2,500,000 บาท

(4) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าโกดังเพื่อใช้เป็นที่เก็บสินค้า ตกลงค่าเช่าปีละ 500,000 บาท กำหนดระยะเวลาการเช่า 3 ปี บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวเงินจากมูลค่า 1,500,000 บาท

ต่อมาเมื่อครบกำหนดเวลาเช่า บริษัท ข จำกัด ผู้เช่ายังคงครอบครองทรัพย์สินที่เช่าอยู่โดยบริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่าไม่ทักท้วง และคู่สัญญาก็ไม่ได้ทำสัญญาขึ้นใหม่ กรณีเช่นนี้ให้ถือว่า สัญญาเช่าเดิมนั้น ได้เริ่มทำกันใหม่โดยไม่มีกำหนดอายุการเช่า เนื่องจากสัญญาเช่าที่ถือว่าเริ่มขึ้นใหม่นั้นเป็นสัญญาเช่าที่ไม่กำหนดเวลาจึงต้องถือว่ามีการกำหนดระยะเวลาการเช่า 3 ปี และสัญญาเช่าใหม่มีมูลค่าทั้งสิ้นจำนวน 1,500,000 บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่าจึงมีหน้าที่ต้องเสียอากรภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ถือว่าเริ่มสัญญาใหม่ โดยต้องเสียอากรเป็นตัวเงินจากมูลค่า 1,500,000 บาท

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 153/2559

ข้อ 4 (ต่อ)

ตัวอย่าง - ต่อ

(5) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าโกดังเพื่อใช้เป็นที่พักเก็บสินค้า ตกลงค่าเช่าปีละ 500,000 บาท กำหนดระยะเวลาเช่า 3 ปี โดยข้อตกลงตามสัญญาเช่ากำหนดว่าเมื่อครบกำหนดเวลาเช่าให้สัญญาเช่าเดิมมีผลใช้บังคับต่อไปตามเงื่อนไขของสัญญาเพื่อไม่ต้องจดทะเบียนการเช่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ข้อตกลงการต่ออายุสัญญาเช่าจึงใช้บังคับไม่ได้ บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวเงินจากมูลค่า 1,500,000 บาท

แต่อย่างไรก็ตาม หากครบกำหนดเวลาเช่า บริษัท ข จำกัด ผู้เช่ายังคงครอบครองทรัพย์สินที่เช่าอยู่ โดยบริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่าไม่หักทวง และคู่สัญญาก็ไม่ได้ทำสัญญาขึ้นใหม่ ถือว่าสัญญาเช่าเดิมนั้นได้เริ่มทำกันใหม่โดยไม่มีกำหนดอายุการเช่า เนื่องจากสัญญาเช่าที่ถือว่าเริ่มขึ้นใหม่นั้นเป็นสัญญาเช่าที่ไม่กำหนดเวลาจึงต้องถือว่ามีการกำหนดระยะเวลาเช่า 3 ปี และสัญญาเช่าใหม่มีมูลค่าทั้งสิ้นจำนวน 1,500,000 บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่าจึงมีหน้าที่ต้องเสียอากรภายใน 30 วันนับแต่วันที่ถือว่าเริ่มสัญญาใหม่ โดยต้องเสียอากรเป็นตัวเงินจากมูลค่า 1,500,000 บาท

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 153/2559

ข้อ 4 (ต่อ)

ตัวอย่าง - ต่อ

(6) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าห้องในศูนย์การค้าเพื่อประกอบกิจการขายสินค้า กำหนดระยะเวลาการเช่า 3 ปี ตกลงค่าเช่าเดือนละ 25,000 บาท และมีข้อตกลงให้บริษัท ข จำกัด ต้องจ่ายค่าเช่าอีกส่วนหนึ่งตามส่วนแบ่งรายได้ สัญญาเช่ามีมูลค่าที่ปรากฏจำนวน 900,000 บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า 900,000 บาท

หากบริษัท ก จำกัด ได้รับส่วนแบ่งรายได้ในเดือนแรกแห่งสัญญาเช่าอีกจำนวน 200,000 บาท ซึ่งเป็นผลให้บริษัท ก จำกัด ได้รับค่าเช่าเกิน 1,000,000 บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวเงินจากมูลค่า 200,000 บาท

(7) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าห้องในศูนย์การค้าเพื่อประกอบกิจการขายสินค้า กำหนดระยะเวลาการเช่า 3 ปี บริษัท ข จำกัด ตกลงจ่ายค่าเช่าให้บริษัท ก จำกัด ตามส่วนแบ่งรายได้ โดยประมาณค่าเช่าตลอดสัญญาเช่ามีมูลค่า จำนวน 900,000 บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า 900,000 บาท

ต่อมาบริษัท ก จำกัด ได้รับค่าเช่าตามส่วนแบ่งรายได้จริงมากกว่ามูลค่าที่ประมาณไว้จำนวน 200,000 บาท ซึ่งเป็นผลให้บริษัท ก จำกัด ได้รับค่าเช่าเกิน 1,000,000 บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวเงินจากมูลค่า 200,000 บาท

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 153/2559

ข้อ 5 ตราสารจ้างทำของที่ต้องเสียอากร หมายถึง เอกสารการจ้างทำของซึ่งผู้รับจ้างตกลงทำการงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนสำเร็จให้แก่ผู้ว่าจ้าง และผู้ว่าจ้างตกลงจะให้สินจ้างเป็นการตอบแทน โดยคู่สัญญาได้ลงลายมือชื่อทั้งสองฝ่าย

ตัวอย่าง

(1) บริษัท ก จำกัด ว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ซึ่งประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้าง ให้สร้างอาคารสำนักงานโดยบริษัท ก จำกัด จ่ายให้บริษัท ข จำกัด ประเมินราคางานเบื้องต้นในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 และบริษัท ข จำกัด ทำใบเสนอราคา (Quotation) ให้แก่บริษัท ก จำกัด ในวันที่ 1 มีนาคม 2559 ต่อมาบริษัท ก จำกัด และบริษัท ข จำกัด ได้ทำสัญญาจ้างและลงลายมือทั้งสองฝ่ายในวันที่ 1 เมษายน 2559 บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างจึงมีหน้าที่ต้องเสียอากรในวันที่ 1 เมษายน 2559 ซึ่งเป็นวันที่ได้จัดทำตราสารจ้างทำของ

(2) บริษัท ก จำกัด ว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ซ่อมเครื่องจักร โดยบริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างออกใบเสนอราคา (Quotation) ให้บริษัท ก จำกัด ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 และบริษัท ก จำกัด ได้ลงนามในใบเสนอราคาฉบับดังกล่าวในวันที่ 1 มีนาคม 2559 บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างจึงมีหน้าที่ต้องเสียอากรในวันที่ 1 มีนาคม 2559 ซึ่งเป็นวันที่ได้จัดทำตราสารจ้างทำของ

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 153/2559

ข้อ 5 (ต่อ)

ตัวอย่าง - ต่อ

(3) บริษัท ก จำกัด ว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ซ่อมเครื่องถ่ายเอกสาร โดยบริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้าง ออกใบเสนอราคา (Quotation) ให้บริษัท ก จำกัด ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 แต่บริษัท ก จำกัด ไม่ได้ลงนามในใบเสนอราคาดังกล่าว ต่อมาบริษัท ก จำกัด ออกใบสั่งจ้าง (Purchase Order) แจ้งให้บริษัท ข จำกัด ทราบในวันที่ 1 มีนาคม 2559 ใบสั่งจ้างตามใบเสนอราคาเป็นหนังสือโต้ตอบระหว่างกันและก่อให้เกิดตราสารจ้างทำของ บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้าง จึงมีหน้าที่ต้องเสียอากรในวันที่ 1 มีนาคม 2559

(4) บริษัท ก จำกัด ว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ซ่อมหลังคาอาคารโรงงาน บริษัท ข จำกัด ได้ซ่อมหลังคาอาคารโรงงานตามที่ตกลงแล้วเสร็จในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 ต่อมาบริษัท ก จำกัด ออกใบสั่งจ้าง (Purchase Order) ให้แก่บริษัท ข จำกัด ในวันที่ 1 มีนาคม 2559 และบริษัท ข จำกัด ออกใบแจ้งหนี้ (Invoice) พร้อมแนบใบสั่งจ้างเรียกเก็บเงินจากบริษัท ก จำกัด ในวันที่ 1 เมษายน 2559 ใบแจ้งหนี้ตามใบสั่งจ้างเป็นหนังสือโต้ตอบระหว่างกันและก่อให้เกิดตราสารจ้างทำของ บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้าง จึงมีหน้าที่ต้องเสียอากรในวันที่ 1 เมษายน 2559

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 153/2559

ข้อ 6 ผู้รับจ้างตามข้อ 5 มีหน้าที่ต้องเสียอากร 1 บาท ต่อทุกจำนวนเงิน 1,000 บาท หรือ เศษของ 1,000 บาท แห่งสินจ้างซึ่งไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีไม่ทราบจำนวนสินจ้างในขณะทำสัญญาจ้างทำของว่าเป็นจำนวนเท่าใด ให้ประมาณจำนวนสินจ้างตามสมควร แล้วเสียอากรตามจำนวนสินจ้างที่ประมาณนั้น

กรณีมีการรับเงินสินจ้างเป็นคราวๆ และอากรที่เสียไว้เดิมยังไม่ครบ ให้เสียอากรเพิ่มเติมให้ครบตามจำนวนที่ต้องเสียทุกครั้งในทันทีที่มีการรับเงิน

ตัวอย่าง

(1) นาย ก ได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ให้ทำการก่อสร้างโรงจอดรถยนต์ ราคา ค่าก่อสร้าง 900,000 บาท บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า 900,000 บ.

(2) บริษัท ก จำกัด ได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ซึ่งประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างให้ทำการก่อสร้างอาคารสำนักงานราคาค่าก่อสร้าง 1,100,000 บาท

(3) ในวันที่ 1 มีนาคม 2559 นาย ก ได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ให้ทำการก่อสร้างโรงจอดรถยนต์ ราคาค่าก่อสร้าง 900,000 บาท บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า 900,000 บาท ต่อมาวันที่ 1 เมษายน 2559 นาย ก และบริษัท ข จำกัด ได้ทำบันทึกข้อตกลงต่อท้ายสัญญาจ้างฉบับดังกล่าวแก้ไขข้อสัญญาโดยเพิ่มค่าก่อสร้างอีกจำนวน

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 153/2559

ข้อ 6 (ต่อ)

ตัวอย่าง - ต่อ

200,000 บาท บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องชำระอากรเพิ่มเติมให้ครบเป็นตัวเงินจากมูลค่า 200,000 บาท ในวันที่ 1 เมษายน 2559 ซึ่งเป็นวันจัดทำตราสารบันทึกข้อตกลงต่อท้ายสัญญาจ้างทำของ

(4) ในวันที่ 1 มีนาคม 2559 นาย ก ได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ให้ทำการก่อสร้างบ้าน ราคาค่าก่อสร้าง 900,000 บาท บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า 900,000 บาท

ต่อมาวันที่ 1 เมษายน 2559 นาย ก และบริษัท ข จำกัด ได้ทำบันทึกข้อตกลงต่อท้ายสัญญาจ้างฉบับดังกล่าวให้บริษัท ข จำกัด ทำการก่อสร้างโรงจอดรถยนต์ ราคาค่าก่อสร้าง 200,000 บาท โดยบันทึกข้อตกลงต่อท้ายสัญญาถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาว่าจ้าง บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวเงินจากมูลค่า 200,000 บาท ในวันที่ 1 เมษายน 2559 ซึ่งเป็นวันจัดทำตราสารบันทึกข้อตกลงต่อท้ายสัญญาจ้างทำของ

(5) บริษัท ก จำกัด ได้ทำสัญญาจ้างนาย ข เป็นนายหน้าจัดหาลูกค้า โดยคิดสินจ้างจากจำนวนลูกค้าที่หาได้ ในอัตราคนละ 10,000 บาท ทำให้ไม่อาจทราบจำนวนสินจ้างในขณะทำสัญญา จึงประมาณสินจ้างตามสมควรไว้จำนวน 500,000 บาท นาย ข ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า 500,000 บาท

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 153/2559

ข้อ 6 (ต่อ)

ตัวอย่าง - ต่อ

ต่อมาเมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลง บริษัท ก จำกัด จ่ายสินจ้างตามผลงานที่นาย ข ทำได้จำนวนรวมทั้งสิ้น 700,000 บาท นาย ข ผู้รับจ้าง มีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า 200,000 บาท ที่เพิ่มขึ้นในทันทีที่มีการรับเงิน

(6) บริษัท ก จำกัด ได้ทำสัญญาจ้างนาย ข เป็นที่ปรึกษาทางการตลาดและแนะนำลูกค้า โดยคิดสินจ้างในอัตราร้อยละ 2 ของยอดขายของบริษัท ก จำกัด ในแต่ละปี ทำให้ไม่อาจทราบจำนวนสินจ้างในขณะทำสัญญา จึงประมาณสินจ้างตามสมควรไว้จำนวน 800,000 บาท นาย ข ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า 800,000 บาท

ต่อมา เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลง บริษัท ก จำกัด จ่ายสินจ้างตามผลงานที่นาย ข ทำได้จำนวนรวมทั้งสิ้น 1,000,000 บาท นาย ข ผู้รับจ้าง มีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวเงินจากมูลค่า 200,000 บาทที่เพิ่มขึ้น ในทันทีที่มีการรับเงิน

(7) บริษัท ก จำกัด ได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ให้ซ่อมเครื่องถ่ายเอกสารที่สำนักงานของบริษัท ก จำกัด กำหนดระยะเวลาการจ้าง 3 ปี ตกลงจ่ายสินจ้างรายปีๆ ละ 300,000 บาท รวมสินจ้างทั้งสิ้น 900,000 บาท โดยข้อตกลงการจ้างตามสัญญากำหนดให้

การชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 153/2559

ข้อ 6 (ต่อ)

ตัวอย่าง - ต่อ

บริษัท ข จำกัด ปฏิบัติงาน เฉพาะช่วงเวลา 08.00 น. ถึง 16.00 น. และหากบริษัท ข จำกัด ได้ปฏิบัติงานนอกเวลาดังกล่าว จะเรียกเก็บสินจ้างเพิ่มอีกครั้งละ 5,000 บาท บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า 900,000 บาท ในขณะทำสัญญา

หากบริษัท ข จำกัด ได้ปฏิบัติงานนอกเวลา บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรเพิ่มเติมให้ครบ 1 บาท ต่อทุกจำนวน 1,000 บาท แห่งสินจ้างที่ได้รับเป็นคราวๆ ในทันทีที่มีการรับเงินและหากบริษัท ก จำกัด ได้จ่ายสินจ้างให้บริษัท ข จำกัด โดยมีจำนวนรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ 1,000,000 บาท บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้าง มีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวเงินจากมูลค่าสินจ้างที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว

ข้อ 7 ผู้มีหน้าที่เสียอากรใดเพิกเฉยหรือปฏิเสธไม่เสียอากรหรือกระทำการใดๆ เพื่อไม่ให้เสียอากร ผู้นั้นมีความผิดอาญาต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร

สั่ง ณ วันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ.2559